

عنوان مقاله:

توان بخشی شناختی کارکردهای اجرایی در مبتلایان به بیماری پارکینسون

محل انتشار:

نخستین کنگره ملی دانشجویی علوم شناختی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

لیلا ناطق - کارشناسی ارشد توان بخشی شناختی، دانشگاه شهید بهشتی

مصطفی الماسی دوغایی - نورولوژیست فیروزگر، استادیار بخش نورولوژی دانشگاه علوم پزشکی ایران

خلاصه مقاله:

بیماری پارکینسون دومین اختلال شایع نورودژنراتیو وابسته به سن می باشد که در میان سایر بیماری های نورولوژیک، رشد بسیار سریعی را در جهان دارد. در حال حاضر بیش از ده میلیون نفر در جهان از این بیماری رنج می برند. تقریباً در تمامی مراحل این بیماری اختلالات شناختی مشاهده می شود و در مطالعات اخیر نشان داده شده است که اختلالات شناختی اولیه در بیماری پارکینسون با بروز بیماری دمانس پارکینسون مرتبط است. سیستم دوپامینی متأثر از بیماری پارکینسون، می تواند موجب تغییر در بسیاری از مکانیسم های کنترل شناختی مرتبط با عملکرد لب فرونتال شود. تغییرات رفتاری و پاتولوژیک این بیماران نمایانگر اختلال در (DLPFC) the dorsolateral prefrontal cortex می باشد. از جمله شایع ترین اختلالات شناختی در بیماران مبتلا به پارکینسون شامل اختلال در پردازش زبانی، توجه، حافظه کاری، و عملکردهای اجرایی می باشند که می توان بخشی از آنها را ناشی از اختلال در کارکرد DLPFC دانست. علاوه بر این، مطالعات نشان داده اند که نقص در کارکردهای اجرایی و عملکردهای وابسته به توجه، ارتباط شدیدی با توهّمات بینایی در این بیماران دارد. با توجه به گستردگی و اهمیت کارکردهای اجرایی، به خصوص حافظه کاری، روش های کارآمد بهبود کارکردهای اجرایی در این مطالعه مورد بررسی قرار می گیرند. مراحل اولیه توان بخشی شناختی با تمرکز بر عملکردهای شناختی پایه برگزار می شود تا بستر آموزش عملکردهای شناختی سطوح بالاتر آماده شود. در توان بخشی شناختی کارکردهای اجرایی، مداخلات به صورت چند مرحله ای، کاملاً واضح، و هدفمند ارائه می شوند و برای هر یک از کارکردهای اجرایی هدف متناسب با بیماری تعریف می گردد. پس از اطمینان از سطح نرمال بیمار در عملکردهای شناختی پایه، لازم است روند درمانی هر کارکرد با ایجاد مراحل گام به گام، مشخص شود. بیماران مبتلا به پارکینسون باید با استفاده از تمرینات شناختی کارکردهای اجرایی، بتوانند یک هدف مناسب را شناسایی کنند، عملکرد تقریبی خود را پیش بینی کنند و راه حل های ممکن را بر اساس تجربیات گذشته شناسایی کنند. علاوه بر این، افراد مبتلا به این بیماری باید بتوانند تصمیم گیری ها و برنامه ریزی های روزمره را انجام دهند و تغییرات عملکردی خود را در راستای رسیدن به اهدافشان کنترل نمایند. با تسلط بر عملکردهای شناختی مورد مداخله در هر تمرین و تعیین ویژگی های کاهنده تاثیر مداخله، تغییر مداخله در جهت بهبود و افزایش کارایی عملی تر خواهد بود.

کلمات کلیدی:

بیماری پارکینسون، اختلال در کارکردهای اجرایی، توان بخشی شناختی، کارکردهای اجرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1235367>



